

slaaet paa, at dette Udvalg skulde blive en Kirkedag, saa behøvede vi ikke at nære nogen Frygt i den Retning; der var aldeles ingen Grund til at nære Betænkeligheder desangaaende. Jeg vil gerne dertil sige, at det vilde i langt højere Grad berølige mit Parti og mig, om det ærede Medlem kunde føre igennem, at 2det og 3die Punktum i § 4 gik ud af Lovforslaget, saa at vi saa, at Udvalgets Opgave strengt blev begrænset til at ordne det Spørgsmaal, som det efter sin Titel er nedsat til at skulle arbejde med.

Jeg vil gerne sige til det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Dahl), at den Kritik, han udøvede over Udvalgets Sammensætning, kan jeg fuldt ud tiltræde.

Kirkeministeren (J. C. Christensen):

Den sidste ærede Taler var af den Mening, at det Ønske, som var fremsat fra sønderjydske Side om Nedsættelse af et saadant Udvalg for kirkelige Anliggender, ikke havde noget videre paa sig, idet den nordslesvigske Vælgerforening havde udtalt, at den nærede ikke nogen Betænkelighed ved at lade dette Punkt falde bort. Jeg tror, at det ærede Medlem her befinder sig i en stor Vildfarelse. Dette sønderjydske kirkelige Udvalg blev nedsat i November 1918 og kom da til at bestaa af 15 Medlemmer, der repræsenterede baade læg og lærd, som man siger, indenfor den sønderjydske Landskirke, og som ogsaa repræsenterede de forskellige Partier og Retninger indenfor Kirken. Det var en ret fyldig Repræsentation for den sønderjydske Landskirke. Jeg skal ikke læse Navnene paa dens Medlemmer op, da jeg antager, at de er det høje Ting ret velbenedte gennem Rigsdagspartiernes sønderjydske Udvalg. Dette kirkelige Udvalg afgav saa en Betænkning, som den nordslesvigske Vælgerforening gjorde Bemærkninger til. Som jeg allerede har sagt ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, ønskede man i Sønderjylland en lovordnet Overgangstid, inden man kom til den endelige Sammensmeltning af den sønderjydske Landskirke med Folkekirken. I denne lovordnede Overgangstid, siger de, ønskes nedsat en Kommission af menighedsvalgte Repræsentanter for hele Danmark, valgte efter lignende Regler som i sin Tid det kirkelige Udvalg, til at fremsætte Forslag om fælles Kirkelove for den danske Folkekirke, ogsaa i Sønderjylland. Dette Ønske har det kirkelige Udvalg for Sønderjylland Gang paa Gang fastholdt overfor Repræsentanter for den danske Rigsdag og fastholder det endnu, og den nordslesvigske Vælgerforening har deroverfor kun sagt, at den nærede ingen Betænkelig-

hed ved at lade Punktet falde bort. Men en saadan Udtalelse kan lige saa godt læses paa den Maade, at den heller ingen Betænkelighed har ved at lade det blive staaende. Det er ikke nogen virkelig begrundet Indvending mod det stærke Ønske, der er fremkommet dernedefra, og jeg er endda ikke overbevist om, at ikke denne Bemærkning i den nordslesvigske Vælgerforenings Betænkning skyldes Ønsker heroppefra, som har haft Indflydelse dernede. Nej, det, som man dernedefra ønsker, er virkelig at faa et Udvalg nedsat til at overveje de kirkelige Forhold og afgive Betænkning derom, inden Rigsdagen skal til at lovgive. Det har de fremhævet i deres Bemærkninger til Betænkningen, idet de dør udtrykkelig har sagt, at i en endelig Lov om Sammensmeltning af den sønderjydske Landskirke og Folkekirken mener de, at gammelt og nyt kan mødes, at Menighederne Nord og Syd for Kongeaaen kan vokse sammen, og den endelige lovordnede Tilstand kan forberedes af en menighedsvalgt Kommission, der afgiver Betænkning til Regering og Rigsdag. Og de siger endvidere, at den foreslaaede Kommission skulde have til Opgave at fremsætte Forslag om fælles Kirkelove, og at maaske findes det dør ønskeligt at tage det bedste fra begge Sider. Det er netop Sagen: hvad de ønsker, er en Kommission, som kan afgive Betænkning til Regering og Rigsdag, inden den danske Rigsdag faar Lejlighed til at afgøre Sagen, og inden 2 Aar er gaaet. Det var nemlig Forudsætningen, at den lovordnede midlertidige Tilstand skulde vare et Par Aar; derfor skal de sønderjydske Repræsentationer for Menighederne kun have en Virketid paa 2 Aar, og man gaar ud fra, at naar Sønderjylland har faaet Medlemmer ind paa den danske Rigsdag, skal denne Betænkning kunne forelægges den danske Rigsdag, og saa skal der kunne vedtages en endelig Ordning.

Det, der altsaa er ønsket dernedefra, er en saadan menighedsvalgt Kommission, i Lighed med det kirkelige Udvalg af 1903, og det er ingenlunde det, som det ærede 10de Medlem for 2den Kreds eller den sidste ærede Taler talte om, en Kirkedag. Hvis man ikke bruger dette Ord „Kirkedag“ saadan rent paa det løse uden at tænke paa, hvad det betyder, maa man dog vel dermed mene en lovgivende Forsamling eller i alt Fald en overfor Lovgivningsmagten vetoberettiget Forsamling. Saaledes vil jeg forstaa Ordet „Kirkedag“. Men det er der slet ikke Tale om. Dette Udvalg skal ikke have nogen som helst lovgivende Myndighed, det skal ikke træffe Afgørelse i noget som